

**Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
mod Den italienske Republik**

Sag 38/69

Processprog: Italiensk

Angående:

Et krav om anerkendelse af, at Den italienske Republik har krænket forpligtelser, der påhviler den i medfør af Rådets beslutning nr. 66/532/EØF af 26. juli 1966 og EØF-traktatens artikel 23, stk. 1, litra c) med hensyn til opkrævning af told ved import af ubearbejdet bly og ubearbejdet zink samt affald og skrot af bly og zink.

Domskonklusion:

1. Ved i perioden 1. januar til 1. juli 1968 at pålægge importen af ubearbejdet bly (position 78.01 A) og ubearbejdet zink (position 79.01 A) samt affald og skrot af bly (position 78.01 B) og affald og skrot af zink (position 79.01 B) fra andre medlemslande en told, der er 15 % højere end den, der blev opkrævet den 1. januar 1957, og importen af de samme produkter fra tredjelande en told, der er højere end den, der faktisk opkrævedes den 1. januar 1957, og reduceret med 60 % af forskellen mellem sidstnævnte og tolden eller den fælles toldtarif, har Den italienske Republik gjort sig skyldig i en krænkelse af sine forpligtelser henholdsvis
 - ifølge artikel 1 i Rådets beslutning nr. 66/532/EØF af 26. juli 1966 om ophævelse af tolden, om forbud mod kvantitative restriktioner mellem medlemsstaterne og om iværksættelse af tolden efter en fælles toldtarif for andre end de i kapitel II i traktaten nævnte produkter
 - ifølge artikel 23, stk. 1, litra c) i traktaten.
2. Ved ikke den 1. juli 1968 at ophæve tolden på importen fra andre medlemslande af ubearbejdet bly og ubearbejdet zink samt affald og skrot af bly og ved ikke fra samme dato at anvende tolden efter den fælles toldtarif på ubearbejdet bly og ubearbejdet zink importeret fra tredjelande har Den italienske Republik gjort sig skyldig i krænkelse af sine forpligtelser i henhold til artikel 1 og 2 i Rådets beslutning nr. 66/532/EØF af 26. juli 1966.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

1. I det første halvår af 1968 har Den italienske Republik pålagt importen fra de øvrige medlemslande af ubearbejdet bly og ubearbejdet zink samt affald og skrot af disse produkter en

told, der er 15 % højere end den, der blev opkrævet den 1. januar 1967. Italien har på dette punkt krænket sine forpligtelser i henhold til artikel 1 i Rådets beslutning af 26. juli 1966.

I samme tidsrum har Den italienske Republik pålagt importen af de samme produkter fra tredjelande en told, der er højere end den, som faktisk blev opkrævet den 1. januar 1957, og reduceret med forskellen mellem sidstnævnte og tolden efter den fælles toldtarif. På dette punkt har Den italienske Republik overtrådt bestemmelserne i artikel 23, stk. 1, litra c) i traktaten.

2. Den italienske Republik ophævede ikke den 1. juli 1968 tolden på importen fra andre medlemslande af ubearbejdet bly og ubearbejdet zink samt affald og skrot af bly; den anvendte ikke på samme dato tolden efter den fælles toldtarif på ubearbejdet bly og ubearbejdet zink importeret fra tredjelande. Ved at handle således har Den italienske Republik krænket sine forpligtelser i henhold til artikel 1 og 2 i Rådets beslutning.

S a m m e n d r a g

1. *Formål med EØF — retsskridt nødvendigt for at realisere et af disse formål — påkrævede beføjelser i den henseende — beføjelser, der ikke er hjemlet i traktaten — Rådets bestemmelser — karakter af fællesskabsretsakt og ikke af international aftale*
(EØF-traktatens artikel 235)
2. *Fællesskabsretsakter — beslutning — rækkevidde og virkning — bedømmelseskriterier — forbehold og udtalelser under de forberedende forhandlinger — uvirksomhed — modereferat fra Rådet — tvist*
(EØF-traktatens artikler 235 og 189)
3. *Frie varebevægelser — »fremskyndet« beslutning — fælles toldtarif — direkte anvendelige bestemmelser*
(EØF-traktatens artikler 9, 14 og 235, forordning (EØF) nr. 950/68 af 28. juni 1968)

1. Bestemmelser, der træffes af Rådet i medfør af EØF-traktatens artikel 235, har virkning inden for rammerne af Fællesskabets institutioner og formål, selv om de i visse henseender supplerer traktaten, og de har således ikke karakter af internationale aftaler men af fællesskabsretsakter.
2. Rækkevidden og virkningen af en beslutning fra Rådet skal bedømmes ud fra beslutningens indhold og kan ikke begrænses ved forbehold eller udtalelser, der måtte være fremsat under de forberedende forhandlinger. Det er således unødven-

digt at løse en tvist, der har udviklet sig mellem parterne vedrørende den definitive karakter og det reelle indhold af referatet af det møde i Rådet, hvor den omhandlede beslutning blev udarbejdet.

3. Rådets »fremskyndende beslutning« af 26. juli 1966 fastlægger gennemførelsen af de direkte anvendelige bestemmelser, der følger af traktatens artikel 9, stk. 1, og forbereder ikraftsættelsen af de direkte anvendelige bestemmelser i forordningen af 28. juni om den fælles toldtarif.